

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714204507
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714204507.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľky: D. Q., J.. X. XX. XXXX, G. S. X, S.. O. XX, Y. Č. S., Z.. P. X, zastúpená zmocnenou zástupkyňou X. E., J.. XX. X. XXXX, G. S., S. XX proti odporcovi: G. Q., J.. XX. X. XXXX, G. S. X, S.. O. XX, zastúpený zmocneným zástupcom G. Q., J.. X. X. XXXX, G. N., H. X, o určenie príspevku na výživu manželky takto

rozhodol:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 30 € mesačne od 3. 4. 2014 do 16. 6. 2014.

Výživné za obdobie od 3. 4. 2014 do 16. 6. 2014 v sume 74 € je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom podaným dňa 3. 4. 2014 žiadala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu ako manželky sumou 55 € od 1. 4. 2014. Vo svojom písomnom návrhu uviedla, že s odporcom žijú v platnom manželstve, ktoré uzavreli dňa 17. 4. 1984. Trvalé bydlisko mali v S. X J. W. S.. O. XX, pričom ona v čase podania návrhu žila v podnájme v S. J. W. Z.. P. X. Poukázala na to, že Okresný súd v Martine svojím rozsudkom č.k. 7C 168/2013 - 36 zrušil za trvania manželstva ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Od odporcu sa odsťahovala dňa 22. 7. 2013, pretože podľa nej spolužitie v jednej domácnosti bolo neznesiteľné. Odporca v značnom množstve požíval alkoholické nápoje a pod jeho vplyvom bol agresívny. Od roku 2004 žili v spoločnom byte oddelene, ich byt sa posledné roky nezveľaďoval, skôr ničil. Podľa navrhovateľky odporca poškodil umývadlo, vyhadzoval hrnce po zemi, poškodil dvere na chladničke, plávajúcu podlahu, dvere do bytu. Spôsob spolužitia odporcu bol taký, že neraz musela po ňom upratovať. Pre správanie sa odporcu sa odsťahovala do podnájmu, za ktorý mesačne platí 260 €. Cez pracovné dni sa stravuje v jedálni na ul. Škultétyho 15, Martin, kde cena obeda je 1,80 €. Náklady, ktoré má sú náklady na mobil mesačne 10 € a náklady na lieky. Poberá starobný dôchodok vo výške 318,20 € a táto suma jej nepostačuje na pokrytie základných životných potrieb a výživu primeranú veku. Deti jej prispievajú na stravu, cez víkend nakupujú ovocie, jedlo, hygienické potreby a ošatenie. Od odporcu žiadala výživné vo výške 55 € mesačne s tým, že odporca poberá dôchodok cca 430 €, zostal bývať v spoločnom byte, kde podľa nej náklady sú asi 85 €.

Odporca sa k návrhu navrhovateľky písomne vyjadril a uviedol, že s jej návrhom nesúhlasí, pretože podľa neho aj pričinením navrhovateľky sa ich vzťahy narušili. Už niekoľko rokov pred odchodom zo spoločnej domácnosti sa nesprávala ako dobrá manželka, odchádzala z bytu na dlhé hodiny bez uvedenia dôvodu, začala žiť a hospodáriť so svojimi financiami oddelene, preto bol nútený si variť, prať a nakupovať, čo pri jeho zdravotnom stave nebolo jednoduché. To, čo sa poškodilo a bolo treba vymeniť financoval sám, prípadne to opravil. Po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva súhlasil s odpredajom bytu, ktorý bol ich spoločným bytom, kupca však na byt nenašli a vzájomne sa vyplatiť z podielu v byte nevedia. Situácia ho veľmi stresuje, nemôže spať, zhoršuje sa mu aj tak zlý zdravotný stav. Od januára 2014 mu diagnostikovali diabetes, vysoký krvný tlak, lieči sa na dnu a čaká na výmenu kolenného kĺbu. V marci 2014 mu zistili závažné krvné ochorenie a to chronickú leukémiu. V súvislosti s týmito ochoreniami užíva veľké množstvo liekov, potrebuje pomoc pri nákupoch, odvoz autom v sprievode druhej osoby pri vybavovaní si svojich záležitostí. Vo všetkom mu pomáhajú deti z prvého manželstva. Ako dôchodca má jediný príjem dôchodok vo výške 428,50 €, pričom za byt platí 192,64 € v rámci inkasa, poplatok za telefón 8,48 €, výdavky na lieky sú mesačne cca 60 € + náklady na dopravu. Okrem toho platí poisťku za byt, daň z nehnuteľnosti, poplatky za smeti. Pokiaľ by prispieval navrhovateľke na jej výživu, dostal by sa do hmotnej núdze, pričom teraz nežije určite nad pomery.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkyne Z. N., listinnými dokladmi - potvrdeniami o príjme navrhovateľky, odporcu, dokladmi o výdavkoch na bývanie obidvoch účastníkov, na zakúpenie liekov, poplatky za telefón, vyúčtovanie nákladov na spoločný byt, dokladmi o úhrade poisťného za byt, daň z nehnuteľnosti za predmetný byt a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania žili v platnom manželstve v čase podania návrhu, následne ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Martine sp. zn. 5C 106/2014, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17. 6. 2014. O určení manželského výživného bolo potrebné rozhodnúť za obdobie od podania návrhu 3. 4. 2014 do právoplatnosti rozvodu manželstva, t.j. do 17. 6. 2014. Navrhovateľka žiadala, aby súd určil výživné od 1. 4. 2014, jej návrh v časti do podania návrhu, t.j. do 3. 4. 2014 nebol dôvodný, preto v tejto časti súd návrh navrhovateľky zamietol, pričom navrhovateľka bola v priebehu konania poučená o tom, že výživné je možné podať len od podania návrhu na súd.

Pri určení manželského výživného bolo potrebné posúdiť tú skutočnosť, prečo účastníci konania nežili v spoločnej domácnosti a navrhovateľka bývala v podnájme, čím sa zvýšili náklady na bývanie, pretože sama si platila bývanie vo výške 260 € mesačne. Tvrdenia navrhovateľky a odporcu o spôsobe ich spolužitia spočívali v tom, že každý tvrdil, že na strane toho druhého je problém, ktorý viedol k oddelenému spolužitiu. Účastníci v tomto smere nenavrhli žiadne dôkazy, preto súd vychádzal z tvrdenia, že ich spolužitie nebolo dobré, čomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že za trvania manželstva mali zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo a v priebehu konania o určení manželského výživného došlo k rozvodu ich manželstva.

Nesporne na strane navrhovateľky boli preukázané jej výdavky a to úhrada podnájmu mesačne 260 €, obedy počas pracovných dní v jedálni v Martine na Škultétyho 15, pričom cena za jeden obed bola 1,80 €. Navrhovateľka si platila mobil 10 € mesačne a ďalej mala zvýšené výdavky na lieky v súvislosti s jej zdravotným stavom, presne špecifikované mesačne tieto výdavky neboli. Úhrada za smeti 25 € ročne. Navrhovateľka preukázala, že jej starobný dôchodok je mesačne vo výške 318,20 €. Bolo nesporné, že z dôchodku, ktorý navrhovateľka poberá, značná časť ide na bývanie a na bežné výdavky jej zostáva málo finančných prostriedkov, preto jej pomáhajú hradiť tieto výdavky deti.

Na strane odporcu boli preukázané výdavky a to platba za byt 151 € mesačne, inkaso 23,64 € mesačne, v čom je rozhlas 2,32 €, káblová televízia 4,32 €, záloha na elektrinu 17 €, ďalej záloha na plyn 15 € mesačne, poplatok za komunálny odpad 25 € ročne, poisťka domácnosti 17,90 € ročne, daň z nehnuteľnosti 11,78 € ročne a platba za pevnú linku v domácnosti 8,48 € mesačne. Odporca dokladoval výdavky, ktoré má za lieky súvisiace s jeho zdravotným stavom, za mesiac apríl boli náklady na lieky dokladované vo výške 67 €, za máj 33 € a za jún 2014 - 81 €.

Z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine bolo súdu oznámené a týmto mal preukázanú skutočnosť, že odporca nepoberá žiadne dávky.

Byt v ktorom býva odporca patril do vlastníctva obidvom účastníkmi konania, tento byt mali záujem odpredať, avšak v čase rozhodovania súdu o výživnom predaj nebolo možné ešte zrealizovať. V byte boli prihlásení obidvaja účastníci konania a s týmto súvisela aj výška záloh, ktoré mali v súvislosti s nákladmi na bývanie. Poistku za domácnosť, daň z nehnuteľnosti platil len odporca. Za rok 2013 vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu bolo súdu odporcom predložené s tým, že preplatok za rok 2013 mal 283,86 €. Preplatky sa v podstate najviac týkali teplej, studenej vody, kúrenia a ohrev teplej vody (tieto náklady 201 €).

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Pri zohľadnení výdavkov na strane navrhovateľky boli preukázané výdavky - platby za byt 260 €, obedy mesačne 36 € mesačne, telefón 10 € mesačne, výdavky na lieky, ktoré neboli presne špecifikované. Pri výške dôchodku navrhovateľky 318,20 € je nesporné, že jej zostáva minimálna finančná čiastka na ďalšie výdavky, resp. je preukázaná tá skutočnosť, že na to, aby mala možnosť zabezpečiť svoje potreby čo sa týka stravovania, hygieny a pod. je odkázaná na pomoc iných, v danom prípade svojich detí.

Na strane odporcu mal súd preukázané jeho výdavky na bývanie 151 € byt, inkaso 23,64 €, plyn 15 €, 8,48 € telefón. Išlo o výdavky približne vo výške 200 €, pri preukázaní výdavkov na lieky tieto sa pohybovali mesačne od 30€ do 80 €. Odporca mal dôchodok mesačne 428 €. Je nesporné, že zo svojich finančných prostriedkov platil spoločné výdavky a to daň z nehnuteľnosti za spoločný byt, poistku za tento byt. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka nebola odhlásená z nákladov za spoločný byt a odporca tieto výdavky hradil sám, z čoho bolo nesporné, že platí výdavky aj za navrhovateľku. Podľa vyúčtovania za rok 2013 mu bol vrátený preplatok vo výške 283,86 €. Vychádzajúc zo zásady, že manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť a ich životná úroveň má byť v zásade rovnaká súd dospel k záveru, že odporcovi bola určená vyživovacia povinnosť vo vzťahu k navrhovateľke za dobu trvania manželstva, teda od podania návrhu na súd dňa 3. 4. 2014 do 17. 6. 2014 (právoplatnosť rozvodu manželstva účastníkov konania). Po preukázaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov na strane obidvoch účastníkov konania súd dospel k záveru, že odporca je schopný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 30 € mesačne. V takejto výške bola stanovená vyživovacia povinnosť za uvedené obdobie, v apríli za 28 dní, v máji za celý mesiac 30 € a v júni za 16 dní, za mesiac apríl to bolo 28 €, za jún 16 €, teda celkove výživné bolo určené za prezentované obdobie a to 74 €. Takto stanovené výživné súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výživné v takejto výške podľa názoru súdu odporca je schopný zaplatiť, pretože pri vyúčtovaní nákladov za byt mu boli vrátené v hotovosti finančné prostriedky, preto by takto ustanovenú sumu mohol navrhovateľke vyplatiť. Pri určení výživného vo výške 30 € mesačne vo zvyšnej časti bol návrh navrhovateľky zamietnutý, k zamietnutiu návrhu súd pristúpil po tom, ako mal preukázané nesporné výdavky odporcu, ako aj tú skutočnosť, že sa nachádza v zlom zdravotnom stave, s čím má spojené značné výdavky nielen na lieky, ale aj pobyt v nemocnici a cestovanie, ktoré mu zabezpečujú deti.

Účastníci si boli vedomí tej skutočnosti, že ich príjmy sú nízke a každý žije oddelene, čím sa zvýšili výdavky na bývanie a jediným spôsobom vyriešenia danej situácie je odpredaj ich spoločného bytu, pretože ani jeden z účastníkov nemá finančné prostriedky, aby vyplatil druhého spoluvlastníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľka bola v konaní čiastočne úspešná a trovy konania si neuplatnila, odporca si taktiež trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.